

Τι ζητείτε τώρα ζώναις εἰς τὴν γῆν τῶν Μακεδόνων
 μὲ περγαμηνῆς αἰώνιον,
 ἀφοῦ ζῶν ἔπιρροῆς δὲν ὑπάρχουν ἐδῶ πέρα
 ἴσῃν πατρίδα τῶν Ρωμηῶν, ὅπου λέγεται ἑλευθέρα;

Ὅμως, φίλη κεφαλή,
 σὺρε τώρα ἴσῃ Βουλῇ
 γὰρ νὰ μάθῃς τί θὰ γίνουν τὰ Στρατεύματα κι' οἱ Στόλοι,
 κι' ἔλα νὰ μοῦ πῆς τὰ νέα στῆς Βουλῆς τὸ περιβόλι.

(Ὁ Περικλέτος μοναχὸς στὸ Παρλαμέντο μπαίνει
 καὶ μετ' ὀλίγον βγαίνει.)

Ἀναβολὴ πρὸς τὸ παρὸν νομοσχεδίων σοδαρῶν.

Π. — Ἀναβολή, βρε Φασουλῆ, πρὸς τὸ παρὸν εἰς δια,
 καὶ Ναυτικά προγράμματα
 κι' ἄλλα σπουδαία πράγματα
 ἐτίναξαν τὰ κάλα.

Πρέπει καὶ αἰθροδρομοὶ βεβαίως νὰ γενοῦν
 κι' οἱ πρόφυγες οἱ δυστυχῆς νὰ μὴν παραπεινοῦν,
 πρέπει καὶ Στόλους καὶ Στρατοὺς στὸ μέλλον νὰ σκαρώσωμε,
 ἀλλ' ὅμως μᾶς χρειάζεται κι' ἀργύρης νὰ πληρώσωμε,
 κι' ἔμεις δὲν ἔχουμε λεφτὰ,
 καὶ πῶς θὰ γίνουν ἐλ' αὐτά;

Αὐτὸς ὁ τόπος ὁ κλεινός, ἀν εἶχε τὸν ἀργύρη,
 ὡς βεβαίονω γρήγορα πῶς θάβλεπε χαίρει.
 Τὶ κρίμα, φώναξαν πολλοὶ, ποῦ λείπουν τὰ λεφτὰ.
 ποὺς μπόστιας τ' ἀνεκάλυψε γὰρ βάσανο κι' αὐτά;

Ὁὐ ἤττον ὁ Πρωθυπουργὸς εἶπε μὲ λόγια σκέτα
 πῶς πρέπει πιά, μαζέτα,
 καὶ πρὸς τὰ πέντε πράγματα τὸ μᾶτι μας νὰ στρέψωμε
 προστάτας νὰ ψαρέψωμε
 καὶ φίλους νὰ γυρέψωμε.

Εἶπε πῶς εἶναι πιά καιρὸς
 νὰ δώσῃ κάποιος ἰσχυρὸς
 καὶ στοὺς Ρωμηοὺς ἐνθάρρυνον, ἀλλὰ πρὸ πάντων δάνειον,
 πράγμα, καθὼς γνωρίζετε, δυσέυρετον καὶ σπάνιον.

Ἐν τούτοις ὁ Πρωθυπουργὸς μᾶς εἶπε σοδαρὰ
 πῶς ἐλ' ἀνθίζον ρόδινα καὶ πᾶνε μὴ χαρὰ,
 πῶς ἀπροσδόκητ' ἀγαθὰ χρυσὴ μᾶς κλῶθει μοῖρα,
 πῶς πλοῦτος ἀφθονεῖ παντοῦ κι' ἡ χώρα προοδεύει,
 μόνο ποῦ γίνεται συχνὰ τὸ μᾶτι της μακίρα
 καὶ δὲν μπορεῖ στῆς πρώταις της ἀνάγκαις νὰ ζοδεύη.

Γι' αὐτὸ καλὸν ἐνόμισε καὶ τώρα ν' ἀναβάλῃ
 τὰ σχέδια, ποῦ θέλουμε παρὰ μὲ τὸ τουδαλί,
 κι' ἐν τὸν ἀναβαλλόμενον τοῦ ψάλου ἴσῃ Βουλῇ
 γὰρ τὴν ἀναβολή.

Χαίρει λοιπὸν κι' ἀγάλου,
 κοιτῆς παντὸς μεγάλου,
 κι' ἄλλο δὲν λείπει τίποτα, παρὰ νὰ ποῦμε πρῆτε,
 καὶ ξένοισατο νὰ παίζωμε τὸ πόκερ καὶ τὸ μπρέτ.

Τοιαῦτα κι' ἄλλα λέγοντος τοῦ Τζωφρῆτῃ τοῦ Κορφιᾶτῃ
 καὶ βάζοντος προσωρινῶς τὰ σχέδια σ' ἄλλατ,
 ἀναθεμάτισα κι' ἐγὼ μὲ τούτους φουκαράδες
 αὐτὸν τὸν ἀφιλότιμο, ποῦ ὄρθηκε τοὺς παράδες,
 κι' ἔβγαλ' ἀπὸ τὸ μοῦσι μου καμπόσαις ἀσπαρὶς τριχῆς...
 Φ. — Ἐ καφρετῆ, παρακαλῶ, φέρε μας δοῦ μαστίχαις...

Πανηγυρὸς σημαντικῆ κι' εἰς ἄκρον φιλολογικῆ.

Κι' ὁ Φασουλῆς τονίζει θερμὰ συγχαρητήρια
 γὰρ τὸν Παπαδαμάντη καὶ ψάλλει νικητήρια,
 καὶ συμπανηγυρίζει κι' ἐκείνους ἐργασίαν
 εἰκοσιπέντε χρόνων μεγάλῃν καὶ πλουσίαν.

Γεγὰ σου, Παπαδαμάντη, καὶ δόξα στὸ νησί,
 ποῦ μέσα στὸς γηλοῦς τοῦ μεγάλωσες καὶ σύ.
 Γεγὰ σου, Παπαδαμάντη, μ' ἐκεῖνα σου τὰ γένεμα,
 καρδιὰ χαριτωμένῃ, ξάστερη, διαμαντένια.

Ἐνα ραβδί κρατεῖς
 κι' εἶσαι σὰν ἀσκητῆς
 καὶ κάποιος θεσφόρος
 μὲσ' ἀπὸ τ' Ἀγινόρος.

Μέσα στὸ πανηγύρι τῆς τέχνης εὐωχῆσου...
 χαίρει, ποῦ Μούσαις τώρα σὲ στέφουν Ἑλληνίδες,
 καὶ λάμπει κρυσταλλίνα κι' ἀφρόλουστ' ἡ ψυχὴ σου
 σὲ ζηλευτῶν βεβλίων ἀθάναταις σελίδες.

Καὶ καμπόσαις ποικιλύται,
 μ' ἄλλους λόγους ἐργασίαις.

Ὁ Φασουλῆς ὁ φίλος καθὼς κι' ὁ Περικλέτος
 γὰρ τὸν σταυρὸ ποῦ πῆρε συγχαίρων ἐξαιρέτως
 τὸν Νίκο Μαργαρίτη, ποῦ κάθεται στὴν Πόλι,
 κι' ἐργάζεται σ' ἄλλ' ἔθνεμα, καθὼς τὸ ξέρουν ὅλοι,
 καὶ συντελεῖ μὲ ζῆλον ἐργάτου δραστηρίου
 στὴν πρόδοον ἐν γένει τοῦ δρωτῶνος ἐμπορίου

Τρέξε νὰ περιδρομίσῃς, Περικλέτο μπεχλιδιάνη,
 στὸ τρανὸ ξενοδοχεῖο, στὸ γνωστὸ τὸ Συντριδιάνη,
 στὴν ἐδῶν Θεμιστοκλεῦς αἰψών πέντε στὰ Καυτετα,
 ποῦναι κομοζακουμένο κι' ἔχει τόση πελατεία.
 Τὶ σὰς λείει κι' ὁ λαμπρὸς ἀρχιμάγειρος Τριφυλίης...
 ἔμπειρος μαγειρικῆς νεωτάτης καὶ ποικιλῆς.
 Ἄμμι κι' ἐκεῖνος ὁ Διακάκος τί σὰς λείει, συμπολιταί...
 ξετραλλάει τοὺς πελάτας ὅπως τοὺς περιποιστεταί.
 Κι' ἐν καιεῖς δὲν ἔχῃ κἄφι, μόλις μ' ἴπῃ στὸ Συντριδιάνη
 δρεῖ: γὰρ φαγοπότι θέλωντας καὶ μὴ θὰ κάνη.